

RaTas-uutiset

Syksy 2005

Miten kaikki alkoi..

Omalta osaltani tasa-arvo tai sen puute seurakunnassa tuli ilmeiseksi nuorena aviovaimona. Seurakunnan pastorin huomautukset miehen vastuusta raha-asioiden hoidosta ja muka humoristisiksi tarkoitettut kommentit oman sukunimen säilyttämisestä avasivat lopulta silmäni naisen asemalle kyseisessä seurakunnassa. Ensiksi koetin mukautua seurakunnan odotuksiin, mutta lopulta totesin, että se olisi vain ulkoista ihmisten miellyttämistä ja hyväksynnän hakemista.

Koin, että Jumala on kutsunut naisetkin vapauteen, toteuttamaan kutsumustaan ja olemaan vapaasti omia Jumalan luomia persoonallisuuksia, vaikka se ei sitten sopisikaan seurakunnan perinteiseen käsitykseen naiseudesta.

Etäännyin lopulta seurakunnasta. Etsintäni kuitenkin jatkui. Janosin tietoa, mitä Raamattu todella opettaa tasa-arvosta. Päädyin surffaillessani Christians for Biblical Equality -organisaation sivuille. Luin heidän julkilausumansa raamatullisesta tasa-arvosta ja se kolahti. Tilasin heiltä kirjallisuutta ja vähitellen Paavalin ns. vaikeat kohdat saivat merkityksensä, mutta ennen kaikkea jumalakuvani muuttui. Ankarasta ja pelottavasta Jumalasta tuli armollinen. Uskoin vihdoinkin, että Jumala hyväksyy minut naisena ja persoonana, eikä minun tarvitse yrittää olla mitään mitä en ole eikä ängetä itseäni mihinkään muottiin.

Ratas syntyy

Edelleenkin en tuntenut Suomessa varsinaisesti muita ihmisiä, joilla olisi näky tasa-arvosta seurakunnissa. Itse olin jo löytänyt tieni seurakuntaan, jossa naiset ja miehet olivat tasa-arvoisessa asemassa ja koin siellä oloni hyväksytyksi. Vaikka seurakunnassani miehet ja naiset ovat toimineet yhdessä jo sadan vuoden ajan,

niin silti ajattelumalli miehestä perheen johtajana on vallalla monessa perheessä.

Jumalan johdatus on kuitenkin ihmeellistä. Vuonna 2000 sain sähköpostia Anne Mikkolalta, joka oli saanut yhteystietoni CBE:stä. Hän oli omalla tahollaan törmännyt samaan ongelmaan, seurakunnassa vallitsevaan epätasa-arvoon. Tuo sähköposti johti tapaamiseen ja päätimme, että kokoonnumme kerran kuussa yhteen asian tiimoilta. Alussa meitä oli mukana parhaimmillaan kymmenen ja tulimme eri seurakunnista. Kaikkia yhdisti halu oppia tuntemaan Raamatun mukainen tasa-arvo ja löytämään oma kutsumuksemme.

“Vähitellen Paavalin ns. vaikeat kohdat saivat merkityksensä

Vuosien mittaan ihmisiä on mennyt ja tullut. Seminaareja on pidetty, johdatusta ja yhteyttä on koettu. Viimein olemme siinä tilanteessa, että rekisteröityminen yhdistykseksi on ajankohtainen. Minulla on luottamus siihen, että Jumala johdattaa päätökseen sen hyvän työn, jonka on meissä aloittanut.

Puheenjohtaja

RaTaksen toiminta- ajatuksesta

Perusajatuksena raamatullisen tasa-arvon toteuttamiselle on sen perinteisen mallin murtaminen, jonka mukaan perheessä, seurakunnassa ja yhteiskunnassa kaikki yhteinen toiminta on hierarkkista, eli kaikessa on oltava asemaan ja sukupuoleen sidottu johtamismalli, ts. malli Jumala-mies-nainen-lapsi.

“Usein kristillisissä piireissä tasa-arvo tulkitaan miesvastaisuudeksi

Kuitenkin Raamatusta löytyy täysin päinvastainen malli, joka haastaa perinteisen patriarkaalisen, miesjohtoisen mallin. Se, että maailmassa tämä oikea, alkuperäinen ihmisten välinen suhde ei toimi, johtuu ennen kaikkea lankeemuksesta. Ihminen ei olekaan sitä, miksi Jumala hänet tarkoitti, vaan on vieraantunut Jumalasta, itsestään, toisesta ihmisestä ja luonnosta.

Traagista on, että Raamattua käytetään pönkittämään tätä väärää mallia, koska perinne ja jotkin (perinteisen mallin mukaisesti tulkitut) raamatunkohdat tukevat sitä. Kuitenkin, jos nämä tulkinnanvaraiset raamatunkohdat suhteutetaan koko Raamatun sanomaan, saadaan alkuperäistä Jumalan suunnitelmaa vastaava ihmissuhteiden malli.

Usein kristillisissä piireissä tasa-arvo tulkitaan miesvastaisuudeksi tai jopa Jumalan vastaisuudeksi, johtuen joistakin yhteiskunnassa esillä olevista virtauksista, kuten feminismistä. Samoin kommunismissa oli tasa-arvo hyvin esillä (ainakin teoriassa). Se, että tasa-arvokeskustelussa on hyökätty kirkkoa ja uskovia vastaan, johtuu tuosta väärästä hierarkkisesta Raamattu-ajattelusta. Naispappeuden vastustajat, jotka vetoavat Raamattuun ajatustensa tueksi, aiheuttavat sen, että kristinuskoa pidetään vanhentuneena ja nykyaikaan

soveltumattomana, tai jopa kiihkoilijoiden puuhana, josta pitää pysyä erillään.

Oikea, koko Raamatun huomioon ottava tulkinta miehen ja naisen välisestä suhteesta on nimenomaan täysin tasavertainen, lähtien luomiskertomuksesta ja päätyen uuteen luomiseen. Se, että tosiasiaassa miehen ja naisen välinen suhde ei ole tällainen, on lankeemuksen eli ihmisen syntisyyden seurausta. Onko sitten mahdollista maan päällä päästä takaisin tähän Jumalan alkuperäiseen tahtoon, on taas eri asia. Mutta miksi siihen ei voisi ja pitäisi pyrkiä?

Meidän tarkoituksemme on kahtalainen. Toisaalta paljastaa maailmassa vallitsevan hierarkkisuuden väärä pohja ja toisaalta olla osaltamme valloittamassa takaisin Jumalan alkuperäistä suunnitelmaa miehen ja naisten välisessä suhteessa. Tässä tarvitaan tiukasti Raamattuun sitoutuvaa opetusta ja avointa kaikkia kunnioittavaa keskustelua eri osapuolten välillä, välttämättä turhaa kiistelyä epäolennaisista asioista, pitäytyen Kristuksen rakkauteen. Ilman sitä hosumme ilmaan.

RaTas - Kristillisen tasa-arvon puolesta haluaa olla tuomassa esiin oikeata Raamatun tulkintaa ja valmistaa opetusmateriaalia sen pohjalta, kääntää kirjoja ja muuta materiaalia suomenkielille, järjestää seminaareja ja muuta toimintaa asian tiimoilta sekä tukea maailmanlaajuisesti raamatullista tasa-arvoa.

Tällä hetkellä ajankohtainen asia on työkirjan kääntäminen suomenkielille. Sen raakakäännös on valmis ja sitä muokataan parhaillaan. Se on tarkoitettu siirrettäväksi myös nettiin. Suunnitelmissa on myös varsinaisen opetusmateriaalin valmistaminen opintopiirejä ym. varten.

Kari Kukkanen

Tasa-arvoa elämässä

Lapsuudessa ja nuoruudessa minulle opetettiin voimakkaasti, miten tärkeää naisen on olla itsenäinen, ja hankkia hyvä koulutus ja työpaikka. Lukioaikana tutustuin nuoruudenystäväni kanssa feministiseen ajatteluun ja koimme nämä omiksemme. Olimme innokkaita muuttamaan maailmaa ja saamaan naiset oikein toden teolla vallan kahvaan.

Myöhemmin uskonasiat ja elämän tarkoitus alkoivat kiinnostaa, ja tulin niin sanotusti uskoon. Kävin myös nuorekkaassa opiskelijaseurakunnassa. Seurakunnassa korostettiin miten naisen kuului olla alamainen avioliitossa, ja että tämä on itseasiassa positiivinen ja hyvä asia. Naiset eivät myöskään toimineet seurakunnan johtajina tai opettajina. Tämä oli minulle vaikea pala - en ymmärtänyt mitä tämä kaikki käytännössä tarkoitti, ja se soti oikeustajuani ja sisäistä ääntäni vastaan.

Kuinka ollakaan menin aikanaan naimisiin Sveitsiin ja luulin rantautuneeni oikein naisen aseman takapajulaan. Aluksi näyttikin siltä, että naiset ovat pääasiassa kotona pyörittämässä arkea ja miehet uraputkessa ja vaikuttamassa yhteiskunnassa. Suomessahan tasa-arvoajattelu on pitkälti kytketty naisten työssäkäyntiin kodin ulkopuolella. Pikkuhiljaa minulle alkoi kuitenkin selvitä, että Sveitsissä kotona tehtävää työtä todella arvostettiin. Lasten hoitamista pidettiin esim. tärkeämpänä työnä kuin lääkärin tointa. Ollessani sittemmin itse kotiäitinä havaitsin, että työtäni kotona arvostettiin ja harvoin minulta esim. kysyttiin mikä varsinainen ammattini on. Pidin tätä aluksi vähän loukkaavana kunnes minulle selkeni, että mikä muu tahansa tekemäni työ olisi ollut vähäpätöistä verrattuna kotiäitiyteen. Sveitsiläiset naiset ovat usein varsinaisia matriarkkoja, jotka junailevat perheen rahatalouden ja tekevät päätöksiä. Miehen ansaitsemat tulot katsotaan koko perheen tuloksi ja nainen usein päättää niiden käytöstä, eli ei niin kuin olin luullut, että naiset joutuvat anelemaan almuja mieheltään. Lasten kasvaessa monet naiset palaavat joko osa-aikaiseen tai kokoaikatyöhön. Sinkkunaiset ja nykyisin perheellisetkin ovat uraputkessa ja politiikassa mukana. Naisvihaajia ja -alistajiahan tietenkin löytyy Sveitsistä niinkuin Suomestakin, mutta tämä on sitten oma lukunsa.

Kaiken jälkeen kuljin vielä pitkän matkan ennen kuin itse opin arvostamaan naisten ja omaa työtäni lasten kanssa, johtuen suomalaisesta kasvatuksestani. Nykyisin ajattelen, että ihmisen elämässä on monia vaihteita, yksi niistä on rajattu aika lasten kanssa. Toivoisin, ettei kukaan enää sanoisi "olen vain kotona", vaan olisi ylpeä ja onnellinen tehdessään mitä arvokkainta työtä. Kunpa nämä asiasalkkumiesisätkin pysähtyisivät oman tulevaisuutensa ääreen, omien lastensa luo, ja lahjoittaisivat näille jotakin arvokasta - omaa aikaansa.

Sveitsin reformoidussa kirkossa naispappeus oli itsestäänselvyys ja aika yleistäkin. En kuullut, että asiaa olisi koskaan kyseenalaistettu. Suomessahan riitely naispappeudesta jatkuu edelleen. Vapaassa seurakunnassa Sveitsissä naiset eivät saarnanneet, mutta opettivat kyllä pyhäkoulussa. Kyseisessä seurakunnassa ei erityisesti korostettu naisen asemaa avioliitossa tai seurakunnassa. Jokainen toimi kykyjensä mukaan, ristiriitaa olisi voinut syntyä jos joku nainen olisi kokenut kutsumukseensa johtamisen ja opettamisen.

**“Toivoisin, ettei
kukaan enää sanoisi
“olen vain kotona”**

RaTas-yhdistykseen tutustuin ensimmäisen kerran ollessani Tampereella "Tasavertaiseen kumppanuuteen" -seminaarissa. Oli aivan kuin olisin vihdoinkin tullut kotiin. Jumala ei rajoita elämäni millään osa-alueella sen vuoksi, että olen nainen. Olin tiennyt tämän aina sisimmässäni, vaikka olinkin saanut toisenlaista opetusta, mutta nyt nämä asiat sanottiin ääneen enkä ollut enää asian kanssa yksin. Olen aina ollut sitä mieltä, että naiset ovat loistavia johtajia, organisoijia ja opettajia miehiä mitenkään väheksymättä. Valitettavan monet seurakunnat ovat kaivaneet leiviskänsä maahan kun ovat jättäneet valtavat resurssit käyttämättä. Toivottavasti uudet tuulet alkavat puhaltaa elämää kaikkiin seurakuntiin.

Birgitta Remund

Yhteys Ugandaan ja eteenpäin

Kaikki alkoi vuoden 2002 keväällä, kun yhtenä päivänä tietokoneeni ruudussa oli sähköposti tuntemattomalta mieheltä Ugandassa. Siinä sanottiin: 'Rukoilen puolestasi'. Medad Birungi oli poiminut osoitteeni yhteisen Englannissa asuvan tuttavamme meille molemmille lähettämästä sähköpostista. Ajoitus oli varsin sopiva. Olimme edellisenä päivänä istuneet olohuoneessani ja suunnitelleet Santalan juhannuksen New Wine -tilaisuuteen tasa-arvoasiaa koskevaa opetusta - ensimmäistä kertaa isommassa tilanteessa. Olin päättänyt puhua totuutta kaunistelematta. Ei ollut vaihtoehtoja. Koin rukouksen tarpeen varsin todelliseksi!

Tästä alkoi kirjeenvaihto, ja hyvin pian Medadilta tuli kutsu Ugandaan opettamaan. Olin lievästi sanottuna ihmeissäni. En ollut koskaan käynyt missään kehitysmaassa saatikka Afrikassa. Kerroin Medadille, että opetamme, että mies ei ole perheen pää tai johtaja, vaan että Jumala loi miehen ja naisen tasavertaiseen kumppanuuteen. Arvelin, etten kuulisi miehestä sen enempää. Olin väärässä. Juuri tätä he kaipasivat! Jo samana syksynä lensin syyskuun 11. päivänä (!) Ugandaan tietämättä minne olin menossa. Kukaan kolmen hengen tiimistämme ei ollut käynyt Afrikassa, emmekä edes tienneet, miltä Medad ja hänen vaimonsa Connie Birungi näyttivät. Jumala oli järjestänyt anteliaiden tuttaviemme kautta meille kaikille matkarahat, ja oli selvä, että tämä se oli!! Medad, Connie, Margaret ja Janet Ugandasta olivat mukana myös ensimmäisessä Suomessa järjestämässämme "Tasavertaiseen kumppanuuteen" -seminaarissa vuonna 2003. Heidän todistuksensa myös syntymäkodissani Lammilla veti veljeni maatalon olohuoneen täyteen naapureita, sukulaisia ja kristittyjä kauempaakin. Porukalla siinä ihmeteltiin, kuinka afrikkalaiset tulevat kertomaan evankeliumia meille!

Siitä alkoi yhteys, joka on jatkunut, kasvanut ja muuttanut minua enemmän kuin varmaan mikään muu tapahtuma elämässäni. Jumala toimii aina vastavuoroisesti. Olen käynyt Ugandassa nyt kolme kertaa. Kaksi viimeistä reissua olen tehnyt amerikkalaisen ystäväni kanssa, jonka tapasin alkujaan Christians for Biblical Equalityn

keskusteluryhmässä. Olemme kiertäneet eteläisessä Ugandassa ja Ruandassa puhumassa seminaareissa, joiden tavoitteena on ollut välittää raamatullisen tasa-arvon sanomaa. Usein paikalla on ollut tuhansia ihmisiä, miehiä ja naisia. Jumalan läsnäolo ja myös pahan todellisuus ovat aina näillä matkoilla tulleet niin paljon todellisemmiksi kuin mitä Suomessa koskaan kokee. Ihmisiä tulee joskus uskoon, kerran esim. alueellinen johtaja, joka tuli tuhansien ihmisten eteen kertomaan ratkaisustaan. Kaikki tiesivät, että hän oli alkoholisti ja pahoinpiteli vaimoaan. Vuotta myöhemmin kuulimme, että tämä samainen mies puhui asiasta nykyään radiossa. Kerran yksi nainen kertoi, kuinka oli aikonut tappaa miehensä, ja luopuikin nyt projektistaan. Medad ja lopulta myös Connie syttyivät näylle, ja heidän kauttaan sanoma leviää mm. Keniaan, Tansaniaan, Ruandaan, Sudaniin ja mm. Englantiin. Medadille välittämäni kirjallisuus antoi hänelle raamatullisen

“Arvelin, etten kuulisi miehestä sen enempää. Olin väärässä.

pohjan ja sitä kautta rohkeuden viedä sanaa pelotta eteenpäin, vaikka se merkitsikin monella tavalla vainotuksi joutumista, ja vanhojen tukijoiden rahahanojen hyytymistä. Medad johtaa World Shine Ministries (WSM) -nimistä järjestöä, joka levittää evankeliumia ja sovintoa tässä vihan ja kuoleman kyllästävässä maassa, jonka suunta on kuitenkin kohti parempaa. (mm. AIDS on saatu kuriin paremmin kuin muissa Afrikan maissa). Medadin isä hylkäsi perheensä ja ensimmäisen vaimonsa, ja Idi Amin tapatutti ainoan perheen elättäjän, Medadin sisaren. Moni ihminen onkin Medadin anteeksiannon ja sovinnon sanoman koskettamana tullut uskoon. He ovat usein Medadin tavoin löytäneet Jumalan heille antaman kutsun vaikuttaa ja palvella. Tapasin mm. ihmisiä, jotka nyt johtivat kouluja. Vuoden 2006 alusta Medad johtaa päävastuullisena Kampalan toiseksi suurimman yliopiston, Kyambogon, tuhansien opiskelijoiden yliopistoseurakuntaa. Hänen näkynsä on luoda tästä seurakunnasta paikka, joka lähettää ihmisiä eri puolille Ugandaa mukanaan kokemus soluyhteisöstä ja tasa-arvosta.

RaTaksen tuen avulla Ugandassa on lähetetty Woman's Voice -nimistä radio-ohjelmaa jo pari vuotta. Tämä 30 minuutin viikoittainen radio-ohjelma tavoittaa 8 miljoonan ihmisen asuinalueen yltäen myös Ruandaan, Tansaniaan ja Kongoon. Tällä raja-alueella ihmiset puhuvat samansukuista kieltä. Yksi 30 minuutin ohjelma maksaa 45 euroa. Ohjelma on ollut ilmeisen siunauksellinen. Viime vuonna mm. alueen piispapariskunta innostui asiasta niin, että kutsui Medadin alueelleen järjestämään seminaarin aiheesta.

Uganda-yhteyden kautta olen saanut konkreettisesti nähdä, kuinka Jumalan sydämellä on murtaa näitä vanhoja uskonnollisia, kuolemaa ja tuhoa kylviä Raamatun tulkintoja, jotka estävät kristittyjen välisen yhteyden, luovuuden ja todistusvoiman maailmassa. Muutoksen siemeniä on kylvetty ympäri maailmaa, ja Jumala linkittää näitä vallankumouksellisia eri maanosissa. Muutos voikin ilmeisesti tapahtua vain maailmanlaajuisesti. Christians for Biblical Equality -järjestö Yhdysvalloissa on ollut akateemisen opetuksen uranuurtaja tässä jo n. 20 vuotta, ja hedelmät alkavat näkyä eri puolilla maailmaa.

Anne Mikkola

Raamatullinen tasa-arvo: tarua vai totta?

Raamatullinen tasa-arvo on sana, jonka kohtasin ensimmäisen kerran noin 5 vuotta sitten. Aluksi se tuntui uskomattomalta, mutta aikani asiaa kuunneltuani ja maisteltuani se maistui kuin hunajalta suussani.

Koti, jossa vartuin lapsena ja nuorena, oli niin kaukana tästä ihmeellisestä päämäärästä. Perheemme pää oli tietenkin isä, joka katsoi velvollisuudekseen tietää mitä kukin sai tehdä, ajatella ja tuntea. Hän itse oli vieraantunut omista tunteistaan. Olihan hän itsekkin saanut kasvatuksen, jossa perheen pää oli katsonut tehtäväkseen rangaista ja palkita asioista jotka mielestään hallitsi. Tämä kaikki tuntui itsestään selvältä - olihan se jopa Raamatun tapa ajatella miehestä vaimon päänä.

Ensimmäinen termi, jonka oivalsin, olikin itse sana pää, kreikan kefalee. Sen saattoikin tulkita merkitsevän alkua. Voisiko tunnetun Raamatun käännöksen kääntää oikein myös sanomalla, että mies on vaimon alku? Tämä sopii yhteen luomiskertomuksen kanssa, jossa vaimo luotiin miehen kylkiluusta, ts. mies on vaimon alku.

“Myös naisella saa olla omat tunteet, tahto ja ajatukset, ja ne ovat arvokkaita

Tästä kaikesta seurasi, että jouduin kyseenalaistamaan osan kasvatuksestani. Isäni ei tiennytkään kaikkea, vaan oli oman kasvatuksensa uhri. Myös naisella saa olla omat tunteet, tahto ja ajatukset, ja ne olivat arvokkaita. Olihan Isä Jumala luonut ne naisellekin. Minun ei tarvinnut enää ajatella niin kuin isäni ajattelee, tuntea ns. sallittuja tunteita ja tahtoa samoja asioita elämäni, joita hän arvosti. Sain olla itseni ilman syyllisyyttä. Kol 2:18 puhuu myös Kristuksesta päänä ja täten kaiken alkuna.

Omassa avioliitossani olen vapautunut olemaan oma itseni ja koen vapauttaneeni aviomieheni Karin liiallisesta vastuusta tehdä kaikki perhettämme koskevat päätökset tai kantamasta yksin vastuuta perheemme elatuksesta. Koemme tasa-arvoista kumppanuutta avioliitossamme ja se kaikki tulee mahdolliseksi ilman energiaa vievää hierarkiajärjestystä.

Sirpa Kukkanen

Tulevia tapahtumia

Million Leader's Mandate

johtajuuskoulutus-materiaalien pohjalta prosessoimme elämäämme kolmen vuoden ajan alkaen tänä syksynä. Jos haluat etsiä kutsuasi elämässä ja löytää tapoja mennä näkysi kanssa eteenpäin, niin tämä voisi olla sinun juttusi. Kustannukset: ruokasi ja juomasi ehkä yhdessä kokaten. Tämän syksyn tapaamiset ovat su 27.11 ja la 17.12. Jos haluat harkita pikku porukkaamme liittymistä Helsingissä, ota yhteyttä Anneen: anne.mikkola@saunalahti.fi tai 050-5941336. (katso myös www.johtajuus.net).

Rukouspiiri Louhelassa aivan Myyrmäen lähellä Oili Alangon luona kerran kuukaudessa Ugandan ja Birungien puolesta. Ota yhteyttä: oili.alanko@kolumbus.fi

Työkirja: Jos haluat oikolukea suomeksi kääntämämme työkirjan tekstiä, siis katsoa pilkut ym. ota yhteyttä Kariin, kari.kukkanen@hkro.fi

Ota yhteyttä, jos sinulla on ajatuksia tai unelmia siitä miten viedä tätä ilosanomaa eteenpäin, tai haluat jutella asioista!

RaTas-yhdistyksen nettisivut:

www.tasa-arvo.net